

Αθήναι

Με Γ' λη

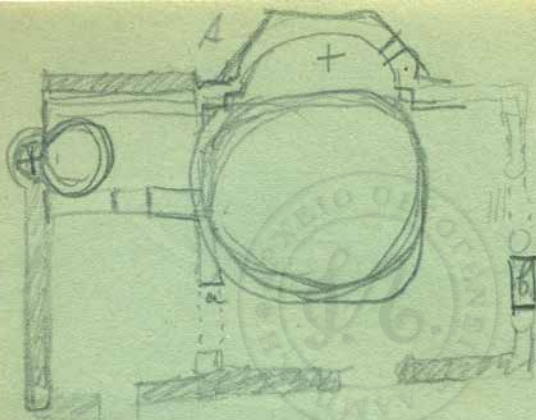
ΠαραΓι' α.

~~Χ.~~

Ες την καείσαι
αγορά

B

M

und... ..

Dr.

Aug. 12. Myndy Thompson

20' 4" into new pit 200' 20"
 = 17.6 20' approx 200'
 new 17' and 20' 200'
 & 20' 200' 200'

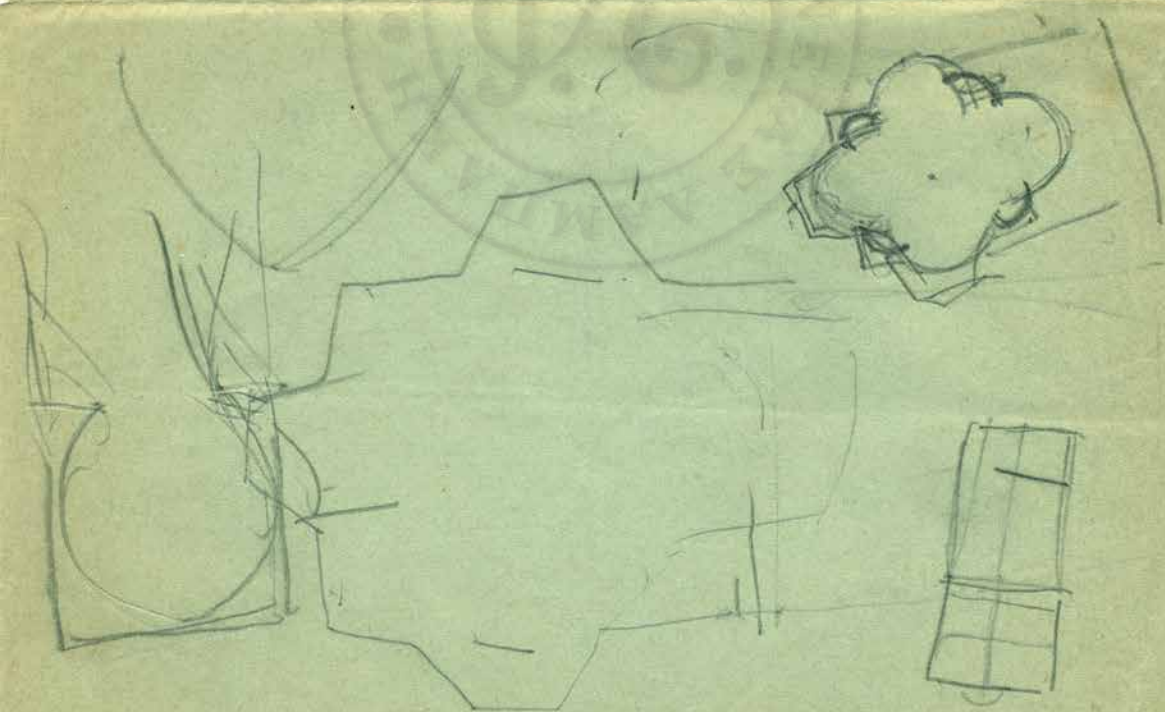
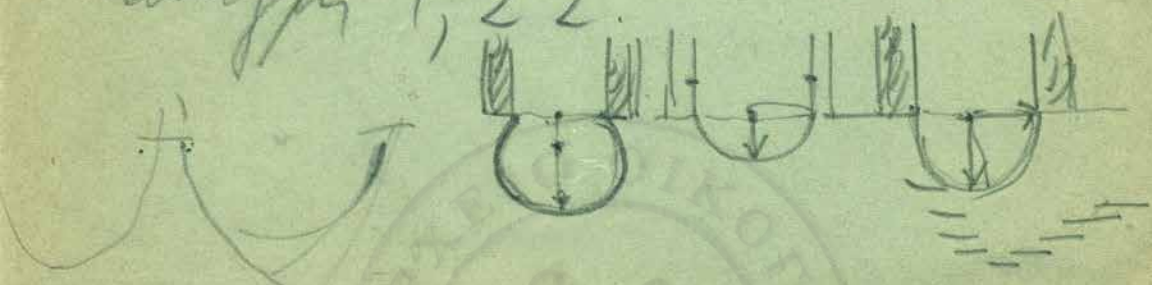

20' 20' 200'
 200' 200' 200'
 200' 200' 200'
 200' 200' 200'

200' 200' 200'
 200' 200' 200'
 200' 200' 200'

region across in part
region within was
an area as they

range 1, 22.

in lat oparor aini^{te} ailor.

on' fadim y ar wesi
dip m'edon g'ar d'edon
rei gacawea m' p'edon
m' medon
m' dip
on bea'

medon
m'edon 2, 12.
m'edon 6, 37.
m'edon 0, 32. 0, 27.
4 on m'edon

durahyang mon'uan du Jan

K. and. Ry.

sub'uan 'durahyang

ves

ry

aur'p m' du'ay 1, 46.

33.

aur'p m' aur'ay 3, ~~46~~

aur'p 1, 68. m' ry.

+ Η
 ΜΑΤΡΙΜ^ο = ΙΕ Μ ΔΕΤΟΣ
 Φ ΤΞΔ ΕΤΕΛΙΩΗ Μ Ν Α
 ΚΑΡΙΑ Κ ΕΝΑΓΙΟΙΕΤΗ Μ^α
 ΜΗ ΤΖΗ ΔΡΟΥΝΤΑΡΕΔ

6364

5508

= 856

+ ΕΤΕ [ΧΑΩΔ] ΕΚΩ
 ΤΥ ΒΥ ΘΩΗC
 ΜΗCΕC
 ΒΡΤ
 ΒΡΩ ΚΗ
 ΕΤ ΑΥΛ ::

6430

5508

= 922

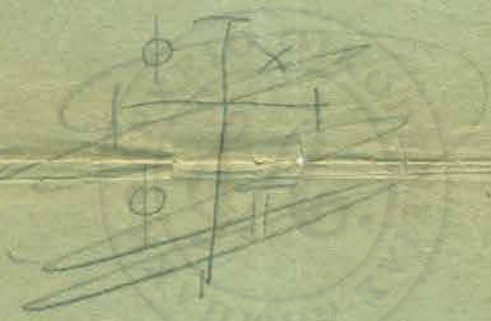
+ Γ Ε

ΑΓΑΘΟΓΓΕΛ
 ΟΠΡΟΗΓΥΗ
 ΕΝΘΑΝΑΧ
 ΡΑΠΤΩΤΕΤ
 ΗΣΗΗΣ

ΤΟΠΑΡΟΝ
 ΕΝ ΜΕΤΟΧΗΝ
 ΑΝΕΚΕΝΙΣ
 Η ΠΑΡΑΤΚΥΡ

ΔΗΤΡΥ

ΡΟΚ

ΚΕΒΟΕΝΤΗ
 ΚΑΝΟΥΤΗ
 ΚΑ
 ΝΙ
 ΚΑ

Handwritten text, possibly a signature or note, written vertically.

and my. at body

2 3/4 inches and you are
in danger of this.

my 105.

in America 0,29

in America 0,31.

no 1

+ ΜΑΡΙΝΡΙΩ ΙΝ Δ ΕΤΥΣ

Μ ΤΖΔ ΕΤΕΛΙΩΗΜΑ

ΚΑΡΙΑ ΚΕΝΑΤΙΟΙΣ ΤΗΜ

ΜΗΤΖΗ ΔΡΟΥΝΓΑΡΕΑ

5364
5508

= 856

no 2

and my. and you are
in danger of this.

+ ΕΤΕ ΕΜΩΝΔΥ

ΤΧΘΥ ΘΩΗC

ΜΗΝ CΕΠΤΕ

ΒΡΙΩ ΚΗ

ΕΤ ΓΥΛ

6430
5508
= 922

+ ΜΟΚΤΟΒΡΙΩ

ΙΘ ΕΤΕ ΛΙΘΗ

Η ΔΟΥΛΗ ΧΥ

ΤΟΥ ΘΥ ΕΥΤ

ΡΑΣΗΔ ΙΝΔΙΑ

ΕΤ 9 ΤΟ 3

10.10.

6326

5508

= 868

ΑΓΑΘ

no 4

ΑΓΑΘΑΓΕΛ

ΥΠΡΟΗΓΥΜ

ΕΝ ΤΑΝΑΧ

ΡΑΝΤΙΩΤΕΤ

Η Σ ΝΙΤΣ

Α ΝΤΡΟΥ

1785

ΤΟ ΠΑΡΘ

Ν ΜΕΤΟΧΗΟΝ

ΑΝΕΚΕΝΙΣΟ

4 ΠΑΡΑΤΚΥΡ

0,40

0,30

ΕΚ ΤΩΝ ὧΝ [Α]ΙΝΕΙ [Ε] Α [Υ]Τ[Ο]Ν [ΕΝ] ΤΟΙΣ Υ[Π]Ε[Ρ]Ε[ΣΤΟΙΣ].
ΑΙΝΕΙ [Ε].

ἡ κρίσις τοῦ οὐρανοῦ. οὗ ο' ἄγγελος ἔρχεται
 πρὸς τὸν Πατέρα, υἱὸν, ἁγίον, ἡμῶν, ἀντιπροσώπου
 τῆς ἐκκλησίας, ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ
 τοῦ Θεοῦ. Ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ
 τοῦ Θεοῦ, ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ
 τοῦ Θεοῦ, ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ
 τοῦ Θεοῦ.

No. АГЕ[101]. АРХАИ.

Melwonder erde
 Meer (nur) springen
 nur Japan.

ΑΥΤΟΙ ΕΝΕΤΕΙΛΑΝΤΩ ΚΑΙ ΕΚΤΙΣΤΗΣΑΝ.

— μὴ ἐν [τῇ 20ῃ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ
ΟΙΣ 20ῃ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΔΙΩΝΟΣ]

ἢ μὴ' ἔμενον

ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ ΕΘΕΤΩ.

1. ἔμενον — ΚΑΙ ΤΟ ΟΥΔΕ ΤΟ ΠΤΕΡΑΝ
ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ ΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΟΥΔΕ ΤΟ ΠΤΕΡΑΝ

ἐν ἑκτῇ 20ῃ ΑΙΩΝΑ
μὴ' ἔμενον καὶ μὴ' ἔμενον
ἐκτῇ 20ῃ ΑΙΩΝΑ. ΕΚΤΙΣΤΗΣΑΝ
= Αὐτοὶ μὴ' ἔμενον καὶ μὴ' ἔμενον

1. y' a' d' o' z' a' l' u' e' s' . E' s' t' u' m' l' u' a' r' i' o' n
d' e' c' i' m' a' r' y o' r' i' g' i' n' a' l' g' r' a' m' m' a' r u' n' d' i' n'
a' n' d' z' a' ~~g' r' a' m' m' a' r~~ z' a' l' i' n' g' u' i' s' t' i' c p' r' o' c' e' s' s
u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g' o' n' a' n' d' u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g
u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g

— g' r' a' m' m' a' r g' r' a' m' m' a' r }

— u' n' d' e' r = g' r' a' m' m' a' r, l' u' a' r' i' o' n u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g
u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g

g' r' a' m' m' a' r = g' r' a' m' m' a' r g' r' a' m' m' a' r u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g
g' r' a' m' m' a' r u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g
u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g

g' r' a' m' m' a' r = g' r' a' m' m' a' r u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g
u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g
u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g

~~g' r' a' m' m' a' r~~ = u' n' d' e' r' s' t' a' n' d' i' n' g

аи нѡтѡра, гѡтѡрѡу аиѡтѡ и
гѡтѡу аиѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ
иѡтѡ, гѡтѡрѡ, гѡтѡрѡ
гѡтѡ. гѡтѡ иѡтѡ гѡтѡ иѡтѡ
иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ
аиѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ
иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ
иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ
иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ.

— гѡтѡ.

иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ.

иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ
иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ.

иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ
иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ иѡтѡ.

to 12. orders are ~~now~~ not very common
any. At any rate they are not
in large numbers, and it is
impossible to find any quantity
at the present time in any
amount.

6. receder.

in me p[ro]p[ri]e d[omi]ni. d[omi]ni

ad caritatem v[ost]ram, d[omi]ni

et v[ost]ra caritatem, d[omi]ni p[ro]p[ri]e d[omi]ni et v[ost]ra caritatem
receder d[omi]ni in v[ost]ra caritatem in M.

h[ab]ere p[ro]p[ri]e d[omi]ni d[omi]ni

ad caritatem v[ost]ram et

9. receder in d[omi]ni

ad caritatem v[ost]ram

1. receder p[ro]p[ri]e

ad caritatem v[ost]ram

ad caritatem v[ost]ram

h[ab]ere — 9.

ad caritatem v[ost]ram

ad caritatem v[ost]ram

ad caritatem v[ost]ram

ad caritatem v[ost]ram

ad caritatem v[ost]ram

πρὸς τοὺς μαθητὰς, / ΕΚ ΤΩ ΝΥΝ... Ν. Α.

Ν = πρὸς αὐτοὺς, ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4, ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4, ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

1. κεφαλὴ.

2. ταῖρος

3. ... πορ. / vos / ΜΟC.

4. (Συνοπτικὸς)

ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4, ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

1. ὡς ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

11. ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4, ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4, ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4, ὡς ἔστιν ἐν τῇ 7, 4,

is not a woman.

For the purpose of the
of the women of the
in addition to the
rest of the 1st of the
in the year 1800 the
first year. It is

the first year 10, 11, 12.

the first year 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.
the first year 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.
the first year 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

the first year 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.
A. is the year B. is
the first year 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

It may be ~~any~~ to any other person
not in Article present nor transcript

There Agreement Ko'aming, Deciding
Matters personally not in
memorandum.

as in book will
which is in Article Agreement
is not in the Agreement

but not in the Agreement
[Agreement - as Article]
My book - Agreement not in the Agreement

and Article not in the Agreement

- to make not - to make not in the Agreement
in Article transcript - to make not in the Agreement
not in the Agreement

Miss. pres. Egypto & My
Paraphr. & unten zum mit
Paraphr.:

So Paraphr. & unten = Paraphr.

& unten zum mit unten &
unten zum mit unten

& unten zum mit unten
& unten zum mit unten

unten zum mit unten &
unten zum mit unten

unten & unten zum mit unten

unten & unten zum mit unten

20' gegeben mit Admetus den
Widder den Wölfe
Ihrer 1/2 zu 1/2 von Euphoris
von Euphoris Euphoris

Kath. durch 1/2 Admetus per
und Kurot per 1/2 Admetus
Ihrer 1/2 zu 1/2 von Euphoris
Ihrer 1/2 zu 1/2 von Euphoris

Euphoris den 1/2 zu 1/2 von Euphoris
Admetus.

Admetus - Euphoris. Admetus den 1/2 zu 1/2 von Euphoris
Euphoris, Euphoris den 1/2 zu 1/2 von Euphoris
den 1/2 zu 1/2 von Euphoris
Euphoris den 1/2 zu 1/2 von Euphoris

πολιτιστικά Έργα 17 πλοία να
χέρη

υπάρχουσι δύο ἐπιγραφαὶ ἀντιφάσκουσαι ἀλλήλαις.
Ἐν τῇ μιᾷ: trib. pot. VI (= ἔτ. 46) Imp. XII
(Ostia. Henz. 5078), ἐν τῇ ἄλλῃ: trib. pot. VII.
Imp. XI. (Inscr. Neap. 6265).

Περὶ τοῦ πατρὸς πατρίδος ἰδε Δίωνα Κάσ. LX,

a

ΟΝΔΙΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΠΥΘΙΟΛΠΑΝΕΛΛΗΝΟΝ
ΟΝΕΑΥΤΩΝΚΤΙΣΤΗΝΚΑΙΝΟΜΟΘΕΤΗΝΚΑΙΤΡΟΦΕΑ
ΥΠΟΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΙΣΥΛΙΟΥΚΑΝΔΙΤΟΥΤΟΥΚΡΑ
ΤΙΣΤΟΥΑΝΘΥΠΑΤΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΑΙΣΧΡΩΝΟΣ
ΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ ΔΥΜΑΝΕΣ

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἔον τεμάχιον εἶνε ὁ ἀρ. 48 τῆς
τοῦ Le Bas Συλλογῆς. Ὁ δὲ Foucart ἐν ταῖς ἐξηγή-
σεσιν εἰς τὰς τοῦ Le Bas ἐπιγραφάς, Megaride 48,
λέγει τάδε: «j'ai copié à Mégara le fragment de
gauche qui par le nombre et la disposition des
lignes, correspond exactement au fragment du N°
48; il est probable que ce sont deux morceaux
de la même dedicace, dont l'un a été transporté
à Egine, tandis que l'autre a été laissé à Mégare».

Ἄν ὁ Lebas εἰς τὸν ἀρ. 48 ὀρθῶς ἐδήλωσεν, ὅτι
τὸ τεμάχιον β τὸ εὐρισκόμενον ἐν Αἰγίνῃ εἶνε ἐκ
λευκοῦ μαρμάρου, τότε ἀνήκει εἰς ἄλλην ἐπιγρα-
φήν· διότι ὁ ἡμέτερος λίθος εἶνε φαιόχρους. Ἀλλὰ
δυνατὸν ἢ δῆλωσις τοῦ Le Bas νὰ εἶνε ἐσφαλμένη.
Πάντως δὲ τὰ δύο τεμάχια παρέχουσιν ἐν ὅλῳ καὶ
ἀναπληροῦσιν ἀλλήλα ἀμοιβαίως. Ἐκδίδω δὲ ἐγὼ
τὸ τεμάχιον α ἐνταῦθα, διότι παρὰ τῷ Le Bas μόνον
γράμμασι τῆς τροχάδην γραφῆς ἐξεδόθη. Καὶ ἡ
ἀναφορὰ δὲ εἰς τὴν «Expédition de la Morée», ἣν
ποιεῖ ὁ Le Bas ἐν τῇ εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἀρ. 48 ση-
μειώσει, εἶνε ψευδής.

5.

Πρὸς τῷ βορείῳ τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγ.
Δημητρίου. Ὑψ. 0,69. πλ. 0,37. Ὑψ. γραμ.
0,035. = CIG. 1063. «ex schedis Ambrosianis
Murat.»

ΑΓ. ΘΗΤΥΧΗ
ΗΚΛΙΟΔΗ
ΥΣΤΕΙΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1886.

3. Eckh. VI, σ. 239. Acta fr. Arval. CIL. VI, 2032.

4.

Φαιὸν μάρμαρον, παρὰ τὸν αὐλειὸν τοῖχον τῆς
οἰκίας Γεωργίου Πανάγου. Ὑψ. 0,63, πλ. 0,60.
πάχ. 0,29. Ὑψ. γραμ. 0,025-0,03.

6

ΕΙΝΟΥΙΕ
Ν-ΑΡΤΕΜΙ
ΩΤΕΙΡΑΕΥΣ
ΙΛΕΝΕΚΕΝ
ΙΣΛΟΤΕΙΛ
[ΙΑC]

Ἀγ[α]θὴ τύχη
[ἡ βουλ]ῇ καὶ ὁ δ[η]-
[μος Φασ]υστείν-
[αν Ἀντων]είνου ἱε-
[ρεως] Ἀρτέμι-
[δος Σ]ωτήρας εὖς-
[εβ]ε[ι]ας ἔνεκεν
[κα]ὶ [φιλοτειμ]-
[ίας].

Ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ μετεκδώσω ταύτην τὴν
ἐπιγραφὴν, διότι τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ ἡ
αὐτῶν εἰς στίχους διανομὴ ἐν τῇ παλαιᾷ ἀντιγραφῇ
δὲν ἀπεδόθησαν κατὰ τὸ ἀληθές.

6.

Λευκὸν μάρμαρον πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Παππᾶ
Φράγκου. Ὑψ. 0,625. πλ. 0,475. Γραμ. 0,025.

ΑΝΑΞΙΣ
ΑΘΑΝΙΩ.ΟΣ

Ἀναξίς
Ἀθανίω[ν]ος

Τὸ Ἀναξίς δύναται νὰ εἶνε καὶ ἀνδρὸς ὄνομα
καὶ γυναικός. Ἴδε Λεξικ. Pape-Benseler ἐν λ.

15

7.

Ἐν τῷ δημαρχείῳ. Ἄνω μέρος στήλης μετ' ἀκρωτηρίου καὶ ῥόδακος. Τὸ ὅλον ὕψος 0,35. Ὑλ. τοῦ ἀκρωτηρίου 0,28, πλ. ἀκρωτηρίου 0,57, πλάτ. τῆς στήλης 0,52. Γραμ. 0,02.

ΤΕΙΜΩ.ΕΒΑΦΗΩΝΟΣ Τειμῶ Ἐβαφήωνος
ΧΑΙΡΕ χαίρε

Ἀμφότερα τὰ ὀνόματα λείπουν ἐν τῷ τοῦ
Pape-Benseler λεξικῷ.

Ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ δημαρχείου διατηρεῖται καὶ ἐν μέγα λίθου ῥοδοχρόου ἀγγεῖον, τέχνης καλῆς Ῥωμαϊκῆς. Αἱ λαβαὶ τοῦ ὀφιοειδούς περιβάλλει δὲ αὐτὸ διάμεσον ζώνῃ ἔχουσα πολὺ κομψὸν κόσμημα, ὅποιον συχνὰ ἐν τοῖς τοῦ εἶδους τούτου ἀγγείοις ὁράται. Τὸ λοιπὸν μέρος πληροῦσι τὰ ψά.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1886.

A. STSCHOUKAREFF

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΙ

Κατὰ τὰς πέρυσι γενομένας ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφάς ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἐμπρησθείσης παλαιᾶς ἀγορᾶς ἀνευρέθη μεταξὺ τῶν ἐρείπειων τοῦ αὐτόθι ἀρχαίου χριστιανικοῦ ναοῦ, τοῦ ἐπ' ὀνόματι μὲν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τιμωμένου, κοινῶς δὲ τῆς *Μεγάλης Παναγίας* ἐπικαλουμένου, στήλη περιφραγμένη μὲν 1 02 γ. μ., διαστάσεως δὲ 0,28 τετραυραμένη περὶ τὴν βάσιν, ἄνωθεν δὲ κυμάτιον φέρουσα. Ἐπ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχουσι τρεῖς ἐπιγραφαί, ὧν ἡ μὲν πρώτη περιέχεται ἐντὸς τετραπλεύρου χαράγματος, ὑποκάτωθεν δ' αὐτῆς ἡ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη ἐν τῷ ἀντιθέτῳ μέρει τῆς στήλης. Ταύτας λοιπὸν ἐκδίδουσ ὥδε παρέχω ὁλογράφως τὰς ἐξ ἑθνῶν τῶν Βυζαντινῶν γραφῆς συνεπτογμένας λέξεις (1).

Α'.

† ΜΗΤΡΩ ΚΙΝΔΕΤΩΣ
ΑΤΤΕΤΕΛΙΩΗΜΑ
ΚΑΡΙΑΙΣ ΕΝΑΓΙΟΙΣ ΤΗΜ
ΜΗΤΖΗ ΔΡΟΥΝΓΑΡΕΑ

(1) Τούτων ἀπόγραφα λαβὼν καὶ ὁ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας

† Μηνὶ Ἀπριλίῳ κ' ἰνδ[ικτιωνός] δ' ἔτ[ους]
στξδ' ἐτελιώ[η] ἡ μα
καρία κ[αί] ἐν ἀγίοις τη[μωμέ]νῃ
Μητ[ζ]ῇ Δρουνγαρέα.

Τὸ σεσημασμένον ἐν τῇ ἐπιγραφῇ 6364 ἔτος τῆς κοσμογονίας προσπίπτον ἔχει τὸ 856 σωτήριον. Παράξενον δὲ φαίνεται τὸ κήριον ὄνομα *Μητζή*, ὅπερ ἀπαντᾷ καὶ ἐν *Σημειώματι* τοῦ οἰκουμένου πατριάρχου Ἀλεξίου τοῦ Στουδίτου τῷ 6546 (+1038) ἔτει ἐκδεδομένῳ, πλήν ὅτι ἰωτογραφεῖται ἐν αὐτῷ ἡ ἀρχουσα *συλλαβή* (1). Ἔστιν ἄρα γε παραφθορά αὐτοῦ τοῦ ἀρχαίου *Μίκα* (2) εἴτε *Μίκα*, ὡς ἔχει ἐν ἐπιγραφῇ Ἀττικῇ (3), ἢ τὸ θηλυκὸν τοῦ ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ μάλιστα Ἑλλάδι εἰθισμένου κατὰ συγκοπὴν *Μῆτρος* (= *Δημήτριος*), καὶ καθ' ὑποκορισμὸν *Μῆτσο*, τουτέστι *Δημητρία*;

Καὶ φημι κἀπόφημι, κούκ ἔχω τί φῶ.

Τὸ δὲ Δρουνγαρέα (κατὰ τὴν μέχρι πρό μικροῦ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις ἰθαγενέσι τοῦ τῆς Παλλάδος ἄστεος διασωζομένην προφορὰν ἐνίων τῶν εἰς τὰ θηλυκῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων, ὡς ἐν παρα-

τοῖς Γ. Λαμπάκης ἀπέστειλεν εἰς Σικωτίαν, ὡς εἶπέ μοι, τῷ γνωστῷ ἐραστῇ καὶ ἐρευνητῇ τῶν τῆς χριστιανικῆς τέχνης ἀρχαιοτήτων μαρκασιῷ Μπισοῦ (Bute), ἀλλ' ἄδηλον ἂν ἐδημοσιεύθῃσαν ποῦ.

(1) Ἴδε Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ *Σύνταγμα* τῶν θείων καὶ ἱερ. Καν. τόμ. Ε', σελ. 37, καὶ Migne *Ἑλλην. Πατρολογία*, τόμ. ΡΙΘ', σελ. 745.

(2) Πλουτάρχ. *Γυναῖκ.* Ἀρετ. ιε'. Δι' ἐνός δὲ κ γράφεται παρὰ τοῦ Ὑπερίδου ἐν τῷ Ὑπὲρ Μίκας [Πολυδ. Ὀνομ. Ι', 39].

(3) C. I. G. ἀριθ. 970.

δείγματι: *κουκκία* (ή κοινῶς *κουκκιά*), *ἀχλαδέα* (ή *ἀχλαδιά*), *καρέα* (ή *καρυδιά*), *όχέα* (ή *όχιά* = *ἔχis*), και αὐτὴ ἡ *Καπνικαρέα* κ.τ.τ.), ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ *Δρουγγαρία*, δηλοῖ ὅτι ἡ Μητξή ὑπῆρχε σύζυγος ἀνδρὸς τετιμημένου τῷ τοῦ δρουγγαρίου στρατιωτικῷ ἀξιώματι, περὶ οὗ ἱκανὰ ἐσημειώσαμεν εἰς ἐτέραν χριστιανικὴν ἐπιγραφὴν τῶν Ἀθηνῶν ἐκδοθεῖσαν ἐν τῷ *Δελτίῳ* τῆς *Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας* τῆς *Ἑλλάδος* (1), ἥ ὅτι ἀπὸ τοιούτου τινὸς λαβὼν τὴν ἀρχὴν μετέπεσεν ὕστερον εἰς ἐπωνυμίαν τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ, ὡς πολλάκις εἴθισται τοῦτο. Ὅτι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀγίοις τῆς Ἐκκλησίας συγκατελέγετο αὕτη, περὶ τούτου οὐδὲν ἀναφέρεται ἐν τοῖς *Συναξαρίοις*. Ὁρθογραφικῶς δὲ ἡμαρτημένα εἰσὶν ἡ προπαραλήγουσα τῆς λέξεως ἐτελειώθη διὰ τοῦ *ι* χαραχθεῖσα, καὶ ἡ ἄρχουσα τῆς τιμωμένη διὰ τοῦ *η*.

B'.

+ ΕΤΕ ΕΚΩΗΔΥ
 ΤΘΘΥΘΩΗC
 ΜΗCΕΠΤΕ
 ΒΡΙΩΚΗ
 ΕΤΡΥΛ... = 921.

† Ἐτελ[ειώθη] ἐν Κ[υρί]ῳ ἡ δούλ[η]
 τοῦ Θ[εο]ῦ Θωμ[α]ῆς
 μην[ι] Σεπτε
 βρίω κη'
 ἔτ[ους] , σ[υλ] .

Καὶ ταύτης τὸ ἔτος 6430 προσπίπτον ἔχει τὸ 921 σωτήριον. Ἠμαρτημένως δ' ἐχαράχθησαν καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ὄνομα Θωμαῖς διὰ τοῦ *η*, καὶ τὸ Σεπτεμβρίῳ ἀνεῦ τοῦ *μ*.

Γ'.

+ ΗΜΟΚΤΟΒΡΙΩ
 ΙΘΕΤΕΛΙΟΘΗ
 ΗΔΟΥΛΗ ΧΥ
 ΤΟΥ ΘΥΕΥΠ
 ΡΑΣΗΑΙΝΔΥ
 ΕΤΡΥΤΟΣ + = 867.

(1) Τόμ. B', σελ. 29.

† Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ
 ιθ' ἐτελειώθη
 ἡ δούλη Χ[ριστ]οῦ
 τοῦ Θ[εο]ῦ Εὐπ
 ραξία ἰνδ[ικτιῶνος] α'
 ἔτ[ους] , σ[τος] .

Προσπίπτει καὶ ταύτης τὸ ἐμπερόμενον 6376 ἔτος τῷ 867 σωτηρίῳ. Τὸ ὄνομα *Εὐπραξία*, ὅπερ ἡμαρτημένως ἐχαράχθη διὰ τοῦ *η*, ἐστὶ συνηθέστατον ταῖς τὸν μοναστικὸν μετιούσαις βίον. Ὡσαύτως ἐστὶν ἡμαρτημένως κεχαραγμένον καὶ τὸ τοῦ μηνὸς ὄνομα διὰ τοῦ *ο* ἐν τῇ προπαραλήγουσῃ, ὡς καὶ ἡ λέξις ἐτελειώθη, ἥς ἡ παραλήγουσα καὶ προπαραλήγουσα ἔχουσιν ὁ καὶ *ι*.

Τὰ δ' ἐφεξῆς δύο ἐπιγράμματα ἐλήφθησαν ἐκ χειρογράφου τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τεύχους γεγραμμένου κατὰ τὴν IC', ὡς εἰκάζω, ἑκατονταετηρίδα, σχῆμα δ' ἔχοντος ὀγδόου μικροῦ καὶ ἐκ φύλλων. 152 συγκειμένου, ὧν τὰ τελευταῖα 12 εἰσὶν ἄγραφα. Ἐν τούτῳ δὲ περιέχονται τὰ ἑξῆς: α') *Ἰουστίνου τοῦ θείου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος Ἀνατροπὴ δογμάτων τινῶν ἀριστοτελικῶν*. — β') *Ἀωνύμου Βιβλίον Ζ'* τὸ *Περὶ ψυχῆς* ... Δόται τῶν παλαιῶν *περὶ ψυχῆς* καὶ *Βιβλίον Η'* *Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν* ... Τίνα κοινὰ *ψυχῆς καὶ σώματος* (1). — γ') Τὰ νῦν ἐκδιδόμενα δύο ἐπιγράμματα (φύλ. 109-10. — δ') *Ἀωνύμου Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον [περὶ ψυχῆς]* (2). — καὶ ε') Τοῦ ἁγίου Μαξίμου *Περὶ ψυχῆς* εἰ ἐστὶν ἀπλή. Καὶ ταῦτα μὲν περιέχει τὸ χειρόγραφον. Τὰ δ' ἐπιγράμματα ἔχουσιν οὕτω:

Δ'.

Στίχοι εἰς [τὸν] (3) τάφον τοῦ κυροῦ Δημητρίου τοῦ Λεοντάρη ἐν τῇ μονῇ τῆς Πέτρας.

Ζητεῖς, θεατὰ, τὸν μέγαν Λεοντάρη[ν],
 ἐκεῖνον αὐτόν, οὐ βλέπεις τὴν εἰκόνα;
 Ζητεῖς ἐκεῖνον τοῦ γένους τὸν προστάτην,

(1) Ἀμφότερα τὰ βιβλία ταῦτα εἰσὶν Ἐπιτομὴ Βυζαντινοῦ τινος ἴσως ἐκ τῶν Ἀριστοτελῶν *Περὶ ψυχῆς*.

(2) Ὁ Λόγος οὗτός ἐστι Νικηφόρου τοῦ Χούμνου ἀνδρὸς ἐπὶ σοφίᾳ κλειζομένου, ἀκμάσαντος περὶ τελευτῶσαν τὴν ΙΓ' ἑκατονταετηρίδα· ἐκδίδεται δὲ ὑπὸ τοῦ Fr. Greuzer μετὰ τῶν *Πλωτίνου Ἀπάντων* ἐν τόμῳ B', σελ. 1416. Oxon. 1835, εἴτα καὶ ὑπὸ τοῦ Migne ἐν τόμῳ. PM', σελ. 1404 τῆς *Ἑλλ. Πατρολογίας*.

(3) Προσέθηκα τὸ προδήλως ἐκπεσὼν ἄρθρον.

- τὸν ἀκράδαντον τῆς βασιλείας στῦλον,
 5 τὸν ἐν μάχαις ἄτρεστον ἀσπιδηφόρον,
 ὃς μὲν μόνῃ τρέποντα τοὺς ἐναντίους,
 τὸν ἐν βίῳ ἥλιον οὐρανοδρόμον,
 πᾶσαν καταυγάζοντα τὴν οἰκουμένην;
 Οὐκ ἔστιν ὧδε· Μὴ νόμιζε τῷ τάφῳ
 10 κατακεκρῦφθαι τὸν τοσοῦτον ἀστέρα·
 Σὺν ἀγγέλοις ἔστηκε παρὰ τῷ θρόνῳ
 τῷ βασιλικῷ τῆς μεγάλης Τριάδος.
 Σὺν ἁγίοις ἀπαυστα χαίρει διάγων,
 ἐνθα λύπη τε καὶ στεναγμός ἀπέδρα·
 15 κόνιν δὲ μικρὰν καταλιπὼν ἐνθάδε,
 δεσμὸν, ζόφον, κάθειρξιν, ἀχρεῖον βᾶρος,
 πρὸς τῶν ἀδελφῶν καὶ γόνου τοῦ φιλάτου,
 τῶν πάντα λαμπρῶν καὶ μεγάλων ἐν βίῳ,
 γέρας τὸ λαμπρὸν μνημα τοῦτι λαμβάνει,
 20 τὴν ἀρετὴν ἄληστον ὡς γέρας ἔχων.

Ὁ Λεοντάρης οὗτος, ὃν καὶ Λάσκαριν ὁ Δούκας προσονομάζει, ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουήλ Β' τοῦ Παλαιολόγου (1391-1425), ἀνὴρ, κατὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦτον, συνετὸς καὶ περὶ τὰ πολεμικὰ εὐστροφος, στρατηγὸς δὲ γενναῖος εὐδοκιμήσας ἐν τε Λακεδαιμονίᾳ καὶ Θετταλίᾳ τὸ πρῶτον, ζῶντος ἔτι τοῦ ἐν αὐτῇ βασιλεύσαντος Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου ἀνεψίου τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ· θανόντος δ' αὐτοῦ, μεταπεμφάμενος ὁ αὐτοκράτωρ τὸν Λεοντάρην εἶχε πλησίον αὐτοῦ ὡς ἄνδρα συνετὸν καὶ περὶ τὰ στρατιωτικὰ δόκιμον (1). Μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ ὁ Φραντζῆς, ὡς καὶ τοῦ εἰς ὃν ἡ ἐφεξῆς Ε' ἐπιγραφή ἀναφέρεται Ἰσακίου τοῦ Ἀσάνη, ἀρίστους ἄνδρας λέγων ἀμφοτέρους (2). Ἐτελεύτησε, δὲ ὁ Λεοντάρης τῷ 1431, κατὰ τι σημεῖωμα περιεχόμενον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 265 χειρογράφῳ τεύχει τῆς ἐπὶ τοῦ Παγγαίου τῆς Μακεδονίας ὁρους κειμένης ἱερᾶς μονῆς τῆς Θεοτόκου τῆς Κοσινίτης ἐπικεκλημένης, δημοσιευθὲν δὲ ὑπὸ τοῦ ἀκαταπονήτου ἐρευνητοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐφ' ἂν βιβλιοθηκῶν Ἀθ. Παπαδοπούλου Κεραμέως, καὶ ἔχον οὕτω: «† Μηνὶ σεπτε. ἰνδικτιῶνος ι'. ἐκοιμήθη ὁ ἅγιός μου αὐθέντης καὶ ἀδελφούτζικος κὺρ Δημήτριος ὁ Λεοντάρης, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς (;) μοναχός. καὶ ἡ εὐχή του ἡ ἀγία μετὰ παιδιὰ μου· καὶ ἡ ψυχὴ

(1) Δούκ. σελ. 78, 118, 133. Bonn.

(2) Φραντζ. σελ. 111. Bonn.

του νατηχητης δόξης τοῦ Θεοῦ, ἀμήν. † ἔτει 770 μω» (1).

Ἐγγονος δ' αὐτοῦ πιθανώτατα ἦν ὁ καὶ ὁμώνυμος Δημήτριος Λεοντάρης, οὗ δύο ιδιόχειρα ἀντίγραφα τῆς Ξενοφώντος Κύρου Παιδείας καὶ ἐν τῆς Σιδύλλης διατηροῦνται ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων, ἔτος φέροντα 1474-75, καὶ τὴν ὑποσημασίαν αὐτοῦ οὕτω: «Διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δημητρίου Λεοντάρη τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (2).

Ἡ μονὴ δὲ τῆς Πέτρας, ἐν ἣ οὗτος ἐτάφη, καὶ ἥς οὐδ' ἐλάχιστόν τι περιλείπεται σήμερον γνώρισμα, ἔκειτο ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ καλουμένου τὰ νῦν Πετρίου εἴτε Διπλοφανάρου, καὶ ἐτιμᾶτο ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προδρόμου, μοναζουσῶν ἐνδικίτημα οὔσα. Ἐν αὐτῇ περιωρίζοντο αἱ τοῦ θρόνου ἐκπίπτουσαι ἢ ὅπωςδὴ ποτ' ἄλλως δυσημεροῦσαι βασιλίδες (3). Αὐτῆς δὲ ταύτης ἦν κτῆμα καὶ τὸ ἐκ φιλοτίμου δωρεᾶς τοῦ ἐν Καστορίᾳ φιλογενοῦς ἀνδρὸς Γεωργίου Ἀντ. Γέροντα ἀποθησαυρισθὲν ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ πολυτιμώτατον χειρόγραφον ἐν λαμπρᾷ περγαμνῇ Εὐαγγέλιον τὸ διὰ τεσσάρων, ὑπὸ δεξιωτάτης χειρὸς κεκαλλιγραφημένον περὶ τελευτῶσαν ἰσως τὴν ΙΑ' ἢ γοῦν ἀρχομένην τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα, θέας ἄξιον διὰ τε τὰς ἐν διαχρύσῳ δαπέδῳ καλλιτεχνικῶς ἐξεργασμένας εἰκόνας τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ τὴν ἄλλην τῶν προτεταγμένων ἐν ἀρχῇ κομψοτάτων διαγραμμάτων ἀμίμητον διακόσμησιν, ἅτινα διὰ λεπτεπιλέπτου γραφίδος χρυσῷ καὶ ποικίλοις διηνηθισμέναις χρώμασι διατηροῦσιν ἔτι ἀμάραντον τὴν λαμπρότητα. Ἐν τέλει δ' αὐτοῦ ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή ἡδε:

Ἡ βίβλος αὕτη τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου,
 τῆς κειμένης ἐγγιστα τῆς Ἀετίου.
 Ἀρχαῖκὴ δὲ τῇ μονῇ κλησὶς Πέτρα (4).

(1) Ἰδε Παράρτ. Ἀρχαιολογ. τοῦ ΙΖ' τόμου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλήν. Φιλολογ. Συλλόγου σελ. 30.

(2) Ἰδε Ém. Legrand Bibliographie Hellénique κτλ. τόμ. Α', σελ. CLIX καὶ CLX. Paris. 1885. Κακῶς δ' ὁ Μοντεφαλκῶνις ἀνέγνω τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ Λεοντάρην [Palaeograph. Graeca σελ. 83 καὶ 98].

(3) Ἀν. Κομν. Β', σελ. 54. — Νικηφ. Βρυέν. Δ', κε'.

(4) Τέσσαρα ἕτερα χειρόγραφα εἰσὶ μοι γνωστά τὴν αὐτὴν ἀπαραλάττω τρίστιχον ἐπιγραφὴν ἔχοντα ἐν τέλει: ἢτοι ἐν τῇ Πατριαρχῇ βιβλιοθήκῃ, τὸ ὑπ' ἀριθ. Δ' Βασιλείου τοῦ Μεγάλου· ἕτερον τῆς Βιενναίας, τὸ ὑπ' ἀριθ. CXXIX τοῦ Χρυσοστόμου [Lampec. Commentar. de Biblioth. Vindobon. IV, pag. 188 τῆς 6' ἐκδ.]· ἄλλο τῆς Τυβιγγίου, Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπριλίου καὶ

Ε'.

Εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀσάνη κυροῦ Ἰσαακίου καὶ
τῆς αὐτοῦ ἐγγόνης ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φιλανθρώπου.

- Ἀλλὰ τί μοι, βέλτιστε, σωμαίων τύπους,
καὶ τὴν ἀπαστράπτουσαν ἐκ τούτων χάριν,
καὶ κάλλος ἀμίμητον εὐτέχνως γράφων
μὴ καὶ ψυχῆς (1) τὰς ἀρετὰς παραγράφεις,
5 μὴδ' εὐγένειαν τὴν ἄνωθεν μὲνεις,
καὶ βασιλικὴν συγγένειαν καὶ κράτος,
ὅσον τε λαμπρῶν ἀξιωματίων γέρας;
ἢ παραχωρεῖς ταῦτα τῷ λόγῳ φράσαι;
καλῶς γε ποιῶν καὶ φρονῶν οὐκ ἀλόγως.
10 Οὐκοῦν ἐροῦμεν, ἂ σιγᾷς αὐτὸς γράφων.
Ὁ μὲν γε ρίζης εὐγενοῦς ὄρηξ' ἔφυ,
καὶ βασιλικῶν αἱμάτων ἀποσπάδος,
κλήσιν Ἰσαάκιος, Ἀσάν ἐκ γένους.
Τραφεῖς δὲ λαμπρῶς ἐν βασιλείοις δόμοις
15 ταχὺ προῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος,
ἀρχὰς ἀμείβων, ἐν πάσαις διαπρέπων,
δίκαιος, ὀξύς, δραστήσιος, μεγαλόφρων,
μέτριος, εὐθύς, νουεχής, ταπεινόφρων,
ἀπλοῦς, ἐλευθέριος, ἡδύς, χαρίεις,
20 ἄγαλμα πασῶν ἀρετῶν ἡρμοσμένον.
Τέλος τὸ λαμπρὸν τῆς ἐπαρχίας κλέος
ἐν τῇ μεγάλῃ τῇδε διέπων πόλει,
γῆρως πρὸς οὐδὸν ἀπολείπει τὸν βίον,
κατὰ μοναχοῦς ἀποκαρεῖς τὴν τρίχα.
25 Ἡ δ' αὖ παρ' αὐτὸν εὐπρεπὴς αὐτῇ κόρη,
φίλης θυγατρὸς θυγάτηρ τούτου πέλει,
λαμπρᾶς γυναικὸς ἀνδρὸς εὐκλεεστάτου
Φιλανθρωπηνοῦ τοῦ μεγάλου πατρόςθεν·
ὄνπερ προσηπῶν ἀστραβῇ γένους στύλον,
30 ἄστρον τε λαμπρὸν φεῦ θάλατταν εἰσδύναν,
οὐκ ἂν ἀμάρτοις τῶν προσηκόντων λόγων.
Αὐτὴ νέαν ἄγουσα τὴν ἡλικίαν,
ἀντὶ θαλάμων καὶ γαμικῶν παστάδων
ᾤκησεν ὧδε τὸν βαρὺν τοῦτον λίθον,
35 μᾶλλον δ' ἀπέπτη πρὸς μονὰς οὐρανίου
ἄσπιλος, ἐξάρασα βίου κηλίδων.
Εἰς γοῦν παρηγόρημα λοιπὸν τοῦ πάθους
συνιστοροῦσιν οἱ τεκόντες τῷ πάππῳ
καὶ προσπαραγράφουσιν ἐν στίχοις τάδε.

Τῶν Ἀσανιδῶν τὸ γένος ἀρχὴν εἴληφεν ἐκ μιζο-
γενείας βουλγαρικῆς καὶ ἐλληνικῆς. Γενάρχης δ' αὖ-
τῶν ὑπῆρξεν Ἰωάννης Β' ὁ Ἀσάνης βασιλεὺς τῶν
Βουλγάρων, γαμβρὸς Μιχαὴλ Η' τοῦ Παλαιολό-
γου ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Εἰρήνῃ (1). Τούτου δὲ
τοῦ Ἀσάνη τὴν ἐγγόνην Εἰρήνην ἔγημεν ὁ μέγας
δομέστικος τῆς αὐλῆς Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνός,
ὁ καὶ αὐτοκράτωρ μεθύστερον ἀναγορευθεὶς. Διὸ καὶ
Ματθαῖος ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ υἱὸς ὑπεγράφετο:
Ματθαῖος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ
αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων Ἀσάνης ὁ Καντακου-
ζηνός (2). Δύο τοίνυν ὁμώνυμοι Ἀσάναι γνωστοί
μοι τυγχάνουσιν· εἰς μὲν ὁ ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Α'
τῶν Παλαιολόγων (1341-91) τῷ τοῦ πανυπερσε-
βάστου τιμηθεὶς ἀξιώματι τῆς αὐλῆς (3), ἕτερος δὲ
ὁ τῷ ἀνωτέρῳ Λεοντάρῃ συνακμάσας Ἰσαάκιος, ἐγ-
γονος πιθανῶς τοῦ προτέρου. Τοῦτον ὁ αὐτοκράτωρ
Μανουὴλ ἀπέστειλε (τῷ 1420) σὺν τῷ Λεοντάρῃ
καὶ Μανουὴλ Καντακουζηνῷ τῷ πρωτοτράτορι μετὰ
πολλῶν ἀρχόντων καὶ στρατιωτῶν καὶ βασιλικῶν
δώρων εἰς προὔπαντησιν τοῦ ἀμηνῶ Μεχμέτου τοῦ
Α' υἱοῦ Βαγιαζίτου τοῦ Κεραυνοῦ, ὅτε διήρχετο
οὗτος διὰ τῶν περιπολίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἵνα περαιωθῇ εἰς τὴν ἀντίπεραν Ἀσίαν, ὡς ὁ Φραν-
τζῆς ἱστορεῖ, προστιθεὶς ἐν τῷ Μικρῷ Χρονικῷ
αὐτοῦ καὶ ὅτι, κατὰ τὴν μετὰ τοῦ ἀμηνῶ συνέντευξιν
τῶν παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἀπεσταλμένων, ἐδώ-
ρήσατο ἐκεῖνος Ἰσαακίῳ τῷ Ἀσάνῃ ἵππον ἄριστον,
οὗτος δὲ πάλιν ἔδωκεν αὐτὸν τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ
Γεωργίῳ τῷ Φιλανθρωπηνῷ (4). Εἰς πότερον ὅμως
τῶν Ἰσαακίων τούτων ἀναφέρεται τὸ ἐπίγραμμα;
Εἰς τὸν νεώτερον πάντως, ὡς ἐκ τῶν στίχων 25-28
ἐξάγεται, οὗτινος γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ ἦν ὁ ῥηθεὶς
Φιλανθρωπηνός. Ἦν δ' οὗτος ἀπόγονος Ἀλεξίου Φι-
λανθρωπηνοῦ τοῦ ἐκ τοῦ λαμπροῦ καὶ βασιλεύσαν-
τος γένους τῶν Δουκῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου
τοῦ Βατάτζη καὶ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου ἀκμά-
σαντος· ὅς πρῶην μὲν ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου
τῷ τοῦ πρωτοστράτορος ἐτετίμητο ἀξιώματι, ὕστε-
ρον δέ, μετὰ τὴν καταναυμαχίαν τοῦ ἐξ Εὐβοίας
καὶ Κρήτης ἐξορμήσαντος στόλου τῶν Λατίνων

Μαίου [Crus. Turcogr. pag. 190]· καὶ τέταρτον τῆς ποτὶ βασιλ. τῶν
Παρισίων, τὸ ὑπ' ἀριθ. 2498 Μηναῖον τοῦ Νοεμβρίου [Montfaucon.
Palaeograph. Graeca σελ. 59 καὶ 305].

(1) Τὸ χειρόγραφον ἔχει: ψῆς ἐξ ἀδελφείας τοῦ ἀντιγραφέως.

(1) Παχυμ. εἰς Μιχ. Γ', σελ. 440.—Γρηγορ. Ε', σελ. 132. Bonn.

(2) Ἰδὲ Migne Ἑλλην. Πατρολογία. τόμ. PN', σελ. 843.

(3) Καντακουζ. Γ', λς', πθ' καὶ πθ', σελ. 218, 507 καὶ 509. Bonn.

(4) Φραντζ. σελ. 111 καὶ 138. Bonn.

παρά τὴν Δημητριάδα μέγας δούξ ἀνεδέδεικτο (1). Καὶ τῆς βασιλίδος δὲ τῶν πόλεων ἑπαρχος ἀναγράφεται ἐν στίχ. 21-22. Φαίνεται δέ, ὡς ἐκ τῶν πρώτων στίχων ἑκατέρου τῶν ἐπιγραμμάτων συνάγεται, ὅτι καὶ αἱ εἰκόνες τῶν ἀνδρῶν τούτων καὶ τῆς τοῦ Ἰσαακίου ἐγγόνης ἦσαν ἐκεῖ που πλησίον τῶν τάφων ἀνακείμεναι. Ἡ δὲ τοῦ Φιλανθρώπου [Χριστοῦ] μονή, ἔνθα ὁ Ἰσαάκιος ἐτάφη, ἦν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Α' τοῦ Κομνηνοῦ κτίσμα, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς οὗτος ἐτάφη (2). Ἀγνοούμενον δ' ἐστὶ τοῦ τῆς πόλεως ἕκειτο.

Λαίπεται μοι δὲ διαλαβεῖν ἤδη καὶ περὶ τοῦ τίς ποτε ἦν ὁ ἄμφω ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα στιχουργήσας. Καὶ λοιπὸν ἐχέτω ὁ λόγος ὧδε. Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 χειρογράφῳ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης μονῆς τῆς Κοσινίτισης, ὡς ὁ αὐτὸς Παπαδόπουλος ἀναφέρει (3), ἀναγράφονται ταῦτα μετὰ καὶ τινων ἄλλων εἰς Μάρκον ἐκείνον τὸν Ἐφέσου μητροπολίτην καὶ τῶν πατρῶν δογμάτων τῆς πίστεως ἀκαταγώνιστον πρόμαχον. Ἀλλὰ καὶ ὁ τούτου ἀδελφὸς Ἰωάννης, ὁ καὶ νομοφύλαξ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας χρηματίσας, καὶ ἐν τῇ διαβεβημένῃ δὲ Φλωρεντινῇ συνόδῳ (τῷ 1439) παραστάς, ἐστιχούργησε καὶ αὐτὸς ἕτερον ἐπιτύμβιον ἐκ στίχων 96 συγκείμενον οὕτω δὲ ἐπιγεγραμμένον: *Τοῦ Νομοφύλακος Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ Ἐπιτάφιον τῷ αὐθεντοπούλῳ, ὅπερ ἐκδέδοται ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος* (4) ὑπὸ τοῦ σοφοῦ φιλέλληνης

Αἰμιλίου Legrand, καθηγητοῦ τῆς ἐν Παρισίοις σχολῆς τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 475 χειρογράφου τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων μεταληφθέν. Ἐν τούτῳ ὅμως ἀπαντῶσιν ἐγκατεσπαρμένοι εἴκοσι καὶ τρεῖς ὅλοι στίχοι ἀπαρallάκτως ἔχοντες καὶ ἐν τοῖς νῦν ἐκδιδομένοις δυσὶν ἐπιτυμβίοις, πλὴν ἐλαχίστων τινῶν περὶ τὴν λέξιν μεταβολῶν. Οὕτως ἐν παραδείγματι, ἐν μὲν τῷ εἰς τὸν Λεοντάρην ἐπιγράμματι οἱ στίχοι 4-8 φέρονται αὐτολεξεῖ καὶ ἐν τοῖς τοῦ ἐπιταφίου στίχοις 25 καὶ 27-30, πλὴν μιᾶς παραλλαγῆς τοῦ 4^{ου} στίχου οὕτως ἔχοντος ἐν ἐκείνῳ (στίχ. 25):

τὸν ἀκράδαντον τῆς Χαζαρίας στῦλον,

καὶ ἐτέρας ἐν τῷ στίχῳ 8^ῳ οὕτως ἔχοντι ἐν ἐκείνῳ (στίχ. 30):

πᾶσαν καταυγάζοντα τὴν γῆν Γοθίας

ἐν δὲ τῷ εἰς τὸν Ἀσάνην, οἱ στίχοι 2-6, 8-12, 15, 17-20 καὶ 37-39 εὗρηνται ἀπαρallάκτως καὶ ἐν τοῖς τοῦ ἐπιταφίου 10-19, 34, 36, 38, 40, 82, 84 καὶ 86, πλὴν τινων ἐλαχίστων διαφορῶν. Ἐντεῦθεν ἄρα κατὰδὸλον, ὅτι στιχουργικὴν παθὼν ὁ ἀνὴρ στείρωσιν ἀντέγραψεν ἐν μέρει τοὺς στίχους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀποδοὺς οὕτως εἰς ἕτερον πρόσωπον τὰς προσούσας τοῖς ἄλλοις ἀρετάς.

Ἀθήνησιν 2 Ὀκτωβρίου 1886.

Ι. ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ

ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΕΞ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

(Πίν. 11, 12 καὶ 13)

Αἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας διενεργούμεναι ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἀνασκαφαὶ εἰς φῶς ἤγαγον καὶ κατὰ τὸ θέρος τοῦ τετελευτηχότος

(1) Ἴδε Ἀκροπόλ. σελ. 126. Paris.— Παχυμ. εἰς Μιχ. Β', σελ. 109. Γ', σελ. 209. Δ', σελ. 333 κ. 337.— Γρηγορ. Δ', σελ. 118. Γ', σελ. 195. Η', σελ. 361. ΙΑ', σελ. 534.

(2) Χωνιάτ. σελ. 12. Paris.

(3) Παράρτ. Ἀρχαιολογ. κτλ. σελ. 48.

(4) Ἴδε τόμ. Α', σελ. 455 καὶ τὴν αὐτόθι σημείωσιν τοῦ πολυστορος Ν. Γ. Πολίτου.

ἐνιαυτοῦ ἀρχαιότητος πολλαχῶς ἐνδιαφερούσας. Ἀνασκαφέντος τοῦ χώρου ἀρκτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ὀπισθεν ἀμέσως τῆς διπλῆς καλουμένης Στοᾶς (ἰδ. σχεδ. Πρακτ. ἀρχ. Ἑταιρ. 1885) ἀπεκαλύφθη οἰκοδόμημα Ῥωμαϊκὸν (μήκους 50 περίπου μέτρων καὶ πλάτους 30) ὅπερ πιθανώτατα τὸ «λουτρὸν» εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίνου οἰκοδομηθὲν (πρόβλ. Πaus. II, XXVII, 6). Ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ἱκανῶς σωζομένου κτιρίου τούτου καὶ εἰς βάθος

μέτρων τεσσάρων μέχρις ἑπτὰ ἀνευρέθησαν σωρηδὸν ἢ μονάδην, σῶα ἢ τεθλασμένα καὶ ἐλλιπῆ τὰ εἰς τρεῖς δεκάδας περίπου συμποσούμενα ἀγάλματα, τῶν κυριωτέρων τῶν ὁποίων δίδομεν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ τῆς Ἐφημερίδος, ὡς δώσομεν πιθανῶς καὶ ἄλλων ἐν προσεχέσι τεύχεσιν, εἰκόνα τε καὶ περιγραφὴν. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται οἰκοδόμημα εἰς δύο, ἴσα περίπου, διαιρεῖται μέρη καὶ ὅτι τὸ ἕτερον τούτων, τὸ ἀμέσως τῇ Στοᾷ συνεχόμενον, εἰς πολλὰ μικρὰ ὑποδιαιρεῖται θωμάτια, ὧν τινὰ προφανῶς εἰς λοῦσιν ἐχρησίμευον, ἐν ᾧ ἄλλα εἰς ἄλλην χρῆσιν καὶ δὴ καὶ εἰς «Βιβλιοθήκην» ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἐξ ἐπιγραφῆς ἀνευρεθείσης ἐκεῖ καὶ δημοσιευθησομένης ἐν ἄλλῳ τεύχει τῆς Ἐφημερίδος ταύτης. Τὸ ἕτερον διαμέρισμα ἀποτελεῖ μεγάλην καὶ κομψὴν αἴθυσαν, ἥς τὸ δάπεδον ἐστρωμένον ἦν διὰ λεπτῶν μαρμάρου πλακῶν. Τὰ εὐρήματα ἐγένοντο ἐν ἀμφοτέροις τοῖς διαμερίσμασι καὶ δὴ τὰ μὲν ἀγάλματα μόνον ἐν τῷ πρώτῳ, τὰ φυσικοῦ δὲ μεγέθους ἀγάλματα μόνον ἐν τῷ δευτέρῳ διαμερίσματι, ἥτοι τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ.

Τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἀπετέλουν σύστημα ἦσαν δὲ ταῦτα: τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῆς Ὑγίειας, τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς Ἀφροδίτης καὶ πιθανῶς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς εἰκάζω ἕνεκα μεγάλης λύρας ἀνευρεθείσης ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα, ἐξ ὧν μόνον τὴν Ἀφροδίτην ἐνταῦθα δημοσιεύομεν, εἰσὶν ἅπαντα τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων, ἐλλείπουσι δὲ ἐν τισὶ μὲν τούτων (τῇ Ἀθηνᾷ καὶ Ὑγίειᾳ) αἱ κεφαλαί, ἐν ἅπασιν δὲ μέλη μικρὸν ἐνοχλοῦντα. Αἱ βάσεις τῶν ἀγαλμάτων τούτων ἀνευρέθησαν, ἐξαιρέσει τῆς τῆς Ἀφροδίτης ἅπασαι· οὐδεμία ὁμῶς τούτων φέρει ἐπιγραφὴν, ἐν ᾧ τούναντίον πᾶσαι ἐνεπίγραφοι εἰσὶν αἱ βάσεις τῶν ἀγαλμάτων, τοῦθ' ὅπερ δίκνυσιν ὅτι ταῦτα μὲν ἦσαν ἀναθήματα καὶ δὴ ἐξ ἄλλου μέρους τοῦ ἱεροῦ εἰς τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ μετακομισθέντα, ἐν ᾧ ἐκεῖνα ἀρχικῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐστήθησαν. Ἐπιρρῶνυσιν δὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ τόδε, ὅτι ἐκ μὲν τῶν μικρῶν ἀγαλμάτων εὐρέθησαν διπλᾶ τριπλᾶ καὶ ἑπταπλᾶ ἔτι εἰδώλια τοῦ αὐτοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐκ τῶν μεγάλων οὐδὲ ἐν καὶ διπλοῦν.

Ἄλλ' ἔλθωμεν νῦν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐξ Ἐπιδαύρου γλυπτῶν τούτων, ὧν καίπερ μὲν ἡ τέχνη

ἰσχνὴ καὶ προβεβηκυῖα εἶνε, οἱ τύποι ὁμῶς πολλὰ ὡς τὸ ἐνδιαφέρον νὰ κινήσωσι δύνανται. Καὶ ἀρχόμεθα — ὡς ἐκ Διός — ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τοῦ θεοῦ δηλονότι τῆς κυρίας ἐν Ἐπιδαύρῳ λατρείας.

Ἀγάλματα τοῦ θεοῦ τούτου ἀνευρέθησαν ἑπτὰ καὶ ἐν, ὡς εἶπομεν, φυσικοῦ μεγέθους, οὗτινος παρελείψαμεν τὴν δημοσίευσιν ἅτε ὁμοίου ὄντος τῷ ἐν τῷ πίνακι Α' δημοσιευομένῳ ὡς πρὸς τὸν τύπον, χείρονος ὁμῶς καὶ ὑποδεεστέρου ὡς πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὴν διατήρησιν. Τὸ δημοσιευόμενον ἀγάλματιον ἔχει σὺν τῇ βάσει ὕψος 0,80 μ. εἶνε δὲ καὶ τὸ μείζον τῶν ἐξ Ἐπιδαύρου τοῦ θεοῦ τούτου εἰδωλίων, ἅτινα (ἐξαιρέσει ἑνός, περὶ οὗ ἄλλοτε) τοσοῦτον εἰσὶν ἀλλήλοις ὅμοια ὡς πρὸς τὸν τύπον, ὥστε ἡ εἰκὼν τοῦ ἐνός εἶνε ἅμα καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἐὰν συγκρίνηται βαθμῆδόν.

Τὰ γνωστὰ ἱστάμενα τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀγάλματα διηρέθησαν ὀρθῶς λίαν εἰς τέσσαρας τύπους ἢ μάλλον «σχήματα» ἵνα μεταχειρισθῶμεν καὶ τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν τοῦ Thraemer (ἐν Rochers Lexicon d. Myth. λ. «Ἀσκληπιός»): τουτέστιν:

Α'. Ὁ θεὸς ἐρείδεται ἐπὶ τῆς μακρᾶς βακτηρίας τοῦ ἐστηριγμένης ὑπὸ τὴν δεξιὰν μασχάλην, ἡ συνήθως ὑπὸ τὸ ἱμάτιον κεκαλυμμένη ἀριστερὰ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ σώματος.

Β'. Ἡ δεξιὰ χεὶρ κρατεῖ τὴν βραχεῖαν βακτηρίαν· ἡ ἀριστερὰ συνήθως ἐξέρχεται τοῦ ἱματίου ἢ ἔχει τὴν τοῦ προηγουμένου τύπου θέσιν ὑπὸ τὸ στερεοτύπως τὸν ἀριστερόν ὦμον τοῦ θεοῦ περιβάλλον ἱμάτιον.

Γ'. Ἡ μακρὰ βακτηρία ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην· ὁ ἀριστερὸς βραχίον ἐν τῷ τύπῳ τούτῳ ἐξέρχεται τοῦ ἱματίου.

Δ'. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἐπὶ τῆς βραχείας βακτηρίας.

Ἡ διαφορὰ ἐν τοῖς τύποις τούτοις ἔγκειται ἐν τῇ θέσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς βακτηρίας, τοῦ οὐσιώδους τούτου καὶ ἀπαραιτήτου τοῦ ἱατροῦ θεοῦ χαρακτηριστικοῦ. Ἐκ τῆς διαφόρου θέσεως ἢ τοῦ διαφόρου μεγέθους τῆς βακτηρίας πηγάζει καὶ ἡ διάφορος τοῦ θεοῦ στάσις ἐν τῇ μονοτονίᾳ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς τυπικῆς τοῦ προσώπου ἐκφράσεως.

Τὸ ἡμέτερον ἀγάλματιον κατατάσσεται εὐχερῶς ὑπὸ τὸ τρίτον σχῆμα, τὸ ἄλλως τε καὶ σπανιώτε-

ρον ἀπαντῶν. Ὁ Θεὸς στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ποδὸς ἐρειδόμενος καὶ ἐπὶ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ βακτηρίας τῆς ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλῃν· ὁ ἐλλείπων ἀριστερὸς βραχίον ἐξήρχετο τοῦ ἱματίου, ἡ δὲ χεὶρ ἤπτετο τῆς βακτηρίας περὶ ἣν εἰλίσσετο ἀνέρωπων ὁ ὄφης. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ἰσχίου παρέχεται δ' οὕτω τῷ θεῷ ἡσυχωτέρα τις καὶ ἡπιωτέρα ἀλλ' ἅμα καὶ μεγαλοπρεπεστέρα παράστασις, εἰς ἣν ἡ μακρόθριξ τοῦ θεοῦ κεφαλὴ, ἡ διὰ θεριστρίου κεκοσμημένη, ἡ βραχὺ καὶ οὖλον τὸ γένειον φέρουσα, ἡ «τὸ μειλίχιον καὶ πρᾶον» ἐν τῷ

προσώπῳ ὑποτυποῦσα γόητρον προστίθῃσι καὶ ἀρμονίαν θέλγουσαν ὄντως.

Σημειώσεως δεῖται ὅτι ὁ ὁμφαλὸς ἐλλείπει παντάπασι ἐκ τῶν πλείστων τῶν ἐξ Ἐπιδαύρου τοῦ θεοῦ εἰδώλων· μόνον ἐν εὐρέθῃ ἐσχάτως φέρον τὸν ὁμφαλὸν καὶ ἕτερον δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Καββαδία (Ἀρχ. Ἑφημ. 1885 I Π. 2).

Ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἡμετέρου Ἀσκληπιοῦ, τῆς διὰ γραμμῶν εἰς πέντε χωριζομένης συμμετρικὰ διαστήματα, φέρεται τὸ ἐπιγράμμα τὸδε, γράμμασι τῆς τετάρτης μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος.

ΣΕΙΟΜΑΚΑΡΒΟΥΛΑΙΣΙΝΥΠΑΡΡΗΤΟΙΣΙΝΟΝΙΡΟΙΣ
ΑΡΗΤΗΡΓΕΓΩΣ-ΙΚΟΝΑΧΗΝΕΘΕΤΟ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣΚΛΕΙΝΗΣΘΕΟΔΕΓΜΟΝΟΣΑΤΘΙΔΟΣΑΙΗΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΚΕΔΝΟΥΙΡΟΠΟΛΟΣΒΡΟΜΙΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΛΗΣΑΣΕΤΟΥΣΡΠΕ

Σεῖο, μάκαρ, Βουλαῖσιν ὑπ' ἀρρήτοισιν ὀνείροις
ἀρητὴρ γεγάως-ἰκὼνα σὴν ἔθετο
Πλούταρχος κλεινῆς Θεοδέγμονος ἀτθίδος αἴης
ἀρχιερεὺς, κεδνοῦ ἱροπόλος Βρομίου
ἱεραπολήσας ἔτους ΡΠΕ.

Ἐν τῷ ἐπιγράμματι τούτῳ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ μάλιστα ἡ χρονολογία γνωρίζει ἡμῖν ἀκριβῶς τὸν χρόνον τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἀγάλματι τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Πλουτάρχου, ὅστις ἱεροπόλος τῷ Ἀσκληπιῷ ἦν τὸ ἔτος ΡΠΕ τουτέστιν τὸ 185 ἀπὸ τῆς «εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιδημίας» τοῦ Ἀδριανοῦ — διότι ὀρθῶς φαίνεται ἔχει ἡ ὑπόθεσις τοῦ Foucart (Le Bas II 146, 6') ὅτι αἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ χρονολογίαι ἀφορμὴν ἔχουσιν, οὐχὶ τὴν ἐν Ἀκτίῳ μάχην οὐδὲ τὴν συνήθη χρονολογίαν, ἀλλὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ Ἀδριανοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καθ' ἣν ἐκόπη καὶ μετάλλιον. ἐν ᾧ καλεῖται ὁ Ἀδριανὸς κτίστης¹⁾. Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐπιβε-

βαιοὶ ἐπιγραφὴ τις ἐσχάτως ἀνευρεθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα προσεχῶς ἐν ᾗ φέρεται: «ἔτους Γ τῆς Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ Καίσαρος (ἐπι)δημίας» κτλ. ἐπίσης τεμάχιον ἐτέρας ἐπιγραφῆς ἐν ᾧ ἀναγινώσκειται (ἔτους δεῖνα . . τῆς) Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιδημίας» κτλ.

Ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ τοῦ ἐπιγράμματος ἡμῶν ἡ φράσις «ὑπ' ἀρρήτοισιν ὀνείροις» ἀντὶ τοῦ «κατ' ὄναρ» γέγραπται, τοῦ τοσοῦτον ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῆς Ἐπιδαύρου συχνὰ ἀπαντῶντος. Τὰ ὀνείρια τῶν ἡσάν «ἄρρητα» ἵνα δειχθῇ ἴσως ἡ σπουδαιότης τῆς ὁπτασίας. Ἐν γένει δὲ αἱ ἐν ὀνείροις ἀποκαλύψεις χρήσιμον ἦτο βοήθημα τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ ἱερέων, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν τῶν ἱαμάτων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Πλούταρχος κατήγετο ἐκ τῆς «θεοδέγμονος ἀτθίδος αἴης» ὅπως ὁ τοῦ ἀγάλματι τῆς Ἀθηνᾶς ἀναθέτης (ἰδ. κατωτέρω) «Ἀσκάλου ἐκ γαίης» καλεῖται δὲ ἐνταῦθα ἡ Ἀττικὴ θεοδέγμων ἴσως ἕνεκα τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ τῆς προελθούσης ἐξ Ἐπιδαύρου (Παυσ. 2. 26. 7). Τὸ ἐπίθετον «Βρόμιος» ἀνήκει, ὡς γνωστόν, τῷ

(1) Χρονολογίας ἔχομεν ἐξ ἀνεκδότων ἔτι ἐξ Ἐπιδαύρου ἐπιγραφῶν ἐκτός τῶν παλαιότερων, τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Petersen ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ πραγματείᾳ «περὶ τῶν ἐξ Ἐπιδαύρου Ἀθηνῶν» (Mith. T. 11. τευχ. III σελ. 309 καὶ ἐξ.) ἀναγραφεισῶν καὶ τῶνδε:

Τὸ Β' ἔτος, 2 (Ἑφημ. 1883. 88, 24).

» Γ' » 3 (δὶς)
» Ε' » 5
» ΚΓ' » 23 (δὶς)
» ΔΓ' » 33
» ΑΖ' » 37
» ΞΓ' » 63

» ΕΖ' » 67

» ΡΑ' » 101

» ΡΠΑ' » 181

» ΡΠΕ' » 185 (δὶς).

Αἱ χρονολογίαι αὗται ὁρίζουσιν, ὡς τὰ πολλὰ τὸ ἔτος τῶν ἐκαστοτε τῷ Ἀσκληπιῷ ἱεροφρονησάντων ἢ πυροφρονησάντων.